

JAN

NUMMER 8 AUGUSTUS 2006 € 4,50

Isa Hoes

'geluk, daar moet je
keihard voor werken'

levensverhaal

een fantastisch huwelijk,
twee prachtige kinderen
en een groot geheim

moderne etiquette

'joehoe, heb je het tegen
mij of tegen je blackberry?'

opvoeden

als je kind wordt gepest

TROUW & ONTROUW

• de kosten en baten van overspel (wat win je, wat verlies je) • trouw aan jezelf:
de career switch • de gelukkige minnares: 20 jaar samen met een gebonden man

ORGANIZING: ZO BEDWING JE 700 VAKANTIEFOTO'S IN ÉÉN MIDDAG

'IK HAD VEEL GEÏNVESTEERD IN MIJN CARRIÈRE ALS ARTS, MAAR MIJN HART LAG GEWOON BIJ DE WIJNEN'

Een oom van mij had een klein familiehotel in de Achterhoek en als kind 'hielp' ik regelmatig mee. Toen al vond ik de wereld van wijnen fascinerend. Ik overwoog naar de hotelschool te gaan, maar koos uiteindelijk voor een studie medicijnen omdat de bètakant me beter lag. Daarmee was ik mezelf niet ontrouw, want die studie lag me inderdaad. Maar de wijnen bleven trekken. In het tweede studiejaar hoorde ik medestudenten vertellen over een wijn-cursus. Geïnspireerd nam ik me voor ook zoiets te doen, voor de lol, maar door tijdgebrek kwam het er nooit van. Wel struinde ik elke vakantie in Frankrijk of Italië wijnboerderijen af. Ook las ik regelmatig boeken over wijnen, al merkte ik snel dat je daarmee absoluut geen grip krijgt op de materie. Dat

frustreerde me. Wilde ik de wereld van de wijn echt ontdekken, dan moest ik meer tijd investeren. Dat lukte me onmogelijk in combinatie met mijn studie en later, met mijn werk als medicus.

Ik kreeg een aanstelling als arts vruchtbaarheidsdiagnostiek en -therapie op de afdeling gynaecologie in een Apeldoorns streekziekenhuis. Op zich had ik plezier in mijn werk, maar de gedachte dat ik 25 jaar in dat ziekenhuis zou moeten doorbrengen benauwde me. Tien jaar had ik het misschien kunnen uitzingen, maar ik wist zeker dat ik dan echt ontevreden zou worden. En dan zou ik vijftig zijn en voor een carrièreswitch waarschijnlijk te oud. Het was lastig toegeven – want een medicijnenstudie is een jarenlang en intens proces en ik had heel veel geïnvesteerd in mijn carrière – maar ik moest accepteren dat mijn passie gewoon ergens anders lag. Trouw en loyaliteit aan gemaakte keuzes zou me blokkeren om tot iets nieuws, iets beters te komen.

Wat meespeelde was mijn toenemende onvrede over de hulptroepen thuis: we hadden een huishoudelijke hulp en twee oppassen rondlopen, maar soepeltjes ging het allemaal niet. Voor mijn gevoel zat ik voortdurend in spagaat tussen de afdeling gynaecologie en het thuisfront. Op een goed moment was ik het geschipper spuugzat. Er moest iets gebeuren.

Thuismoederen was absoluut geen optie, dat is niks voor mij, maar iets meer rust kon ons gezin wel gebruiken. Thuiswerken leek me de beste oplossing. Incens werd duidelijk hoe ik alles kon combineren: ik kon eigen baas zijn, vanuit

Altijd hard gewerkt en zeker iets bereikt, maar toch niet helemaal tevreden. Alice Eddes gaf een loopbaan als vruchtbaarheidsarts op om haar passie voor wijnen te volgen. Nu is ze zelfstandig wijnconsultant. 'Door mijn eigen koers te varen, bleef ik trouw aan mijn gevoel.'

Alice Eddes (40) is getrouwd met Eric-Hans (45). Ze hebben twee kinderen, Thijs (10) en Noor (7).

huis werken zodat ons gezin wat meer rust kreeg en mijn passie voor wijnen professioneel gestalte geven. Als wijnconsultant. Nooit meer dubbele afspraken, nooit meer schipperen met vakantiedagen, nooit meer veeleisende patiënten die het onmogelijke vragen.

De overheid heeft een flink deel van mijn opleiding tot arts betaald. Nu ik geen arts meer ben, komt die investering het ziekenhuis niet meer ten goede. Maar een goede opvoeding van de kinderen is minstens zo belangrijk voor de samenleving. Daarbij heb ik tijdens mijn opleiding vaardigheden opgedaan die ik ook als wijnkenner kan gebuiken. Daarom vind ik het vreselijk dat PvdA-kamerlid Sharon Dijksma een paar maanden geleden heeft voorgesteld dat hoogopgeleide vrouwen hun opleiding deels moeten terugbetalen als ze thuisblijven met de kinderen. Ik vind dat je dergelijke keuzes niet van bovenaf kunt opleggen, dat is zo betuttelend.

Een doordacht bedrijfsplan had ik niet. Ik volgde puur mijn hart. De beslissing om mijn baan op te zeggen vond ik natuurlijk

best eng. Wat als ik alleen kwam te staan met twee kinderen, hoe moest dat dan financieel? Ik had een aanloopperiode nodig; de telefoon staat bij een nieuw bedrijf echt niet vanaf dag één rood-gloeiend. De eerste tijd had ik veel meer vrije tijd dan daarvoor. Het zou minstens een paar jaar duren voordat ik als vinoloog hetzelfde kon verdienen als in het ziekenhuis. Ik stelde mezelf gerust met de wetenschap dat ik altijd prima in staat was gebleken voor mezelf te zorgen. En gelukkig had ik een startkapitaal, een luxe uitgangspositie.

Nadat ik in 2001 ontslag had genomen, haalde ik eerst mijn wijnbrevet. Daarna volgde ik de eenjarige vinologenopleiding aan de wijnacademie in Maarn. Tijdens deze cursus moet je, om naar het 'proef'examen toe te kunnen werken, heel gedisciplineerd veel verschillende wijnen proeven, om ze te leren herkennen en beoordelen. Slechts dertig procent van de deelnemers slaagt. Meer dan duizend wijnen gingen door mijn glas, op het laatst zag ik door de bomen het bos niet meer. Ik had er dan ook geen enkel vertrouwen in dat ik het examen zou halen.

Ik ging op reis naar de Bourgogne en toen viel ineens het kwartje. Ik ontdekte dat je bij het proeven vooral moet categoriseren en niet te veel in details moet blijven hangen. Wijn proeven is precies als het opnemen van de medische status van een patiënt. Je krijgt aanvankelijk een warrig, onsamenhangend verhaal en daar moet je de rode draad uit zien te halen. Je doet als arts dus in wezen hetzelfde als een vinoloog. Hoe ruikt een wijn? Naar pruimen, bloemen of kruiden? Heeft de wijn houtrijping gehad? Hoe zit het met het alcoholpercentage en het tanninegehalte? En, niet te vergeten, hoe is de smaak? Zuur of zoet?

Ik slaagde voor het examen.

Nu ben ik zelfstandig wijnconsultant. Ik ben volledig geswitcht en daar heb ik helemaal geen spijt van. Dus voel ik me niet schuldig. Ik ben juist trouw gebleven aan een gevoel voor wat goed was

'IK ZAT VOORTDUREND IN SPAGAAT TUSSEN DE AFDELING GYNAECOLOGIE EN HET THUISFRONT. OPEENS WAS IK HET GESCHIPPER SPUUGZAT'

voor mij en mijn gezin. Ik werk inmiddels meer uren dan ooit, maar doordat ik 's avonds thuis kan werken, kan ik mijn kinderen iedere middag zelf opvangen. En ook voor mezelf is het heerlijk. Ik adviseer bedrijven en particulieren over bijzondere wijnen. Deze wijnen zijn veelal kleinschalig en op biologische wijze geproduceerd. Voor mij zijn het pareltjes die met zorg, passie en respect voor het milieu tot stand zijn gekomen. Verder help ik particulieren bij het samenstellen van een exclusieve wijnkelder op maat (voor elk gewenst budget), inventariseer ik bestaande collecties en denk ik mee over bijzondere relatiegeschenken. En ik organiseer presentaties, proeverijen en wijn-spijs evenementen. Zo ontmoet ik veel inspirerende mensen die met dezelfde bevoegdheid hun vak uitoefenen als ik. Wijn maakt mij gelukkig. ■

Het bedrijf van Alice Eddes heeft een website:
www.wineconsultancy.nl, info@wineconsultancy.nl